

ת"פ 23613/02/22 - מדינת ישראל נגד חיים טטרואשוילי

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 23613-02-22 מדינת ישראל נ' טטרואשוילי

לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד ליבי יעקובי

נגד

הנאשם חיים טטרואשוילי

ע"י ב"כ עוה"ד רותם טובול

גזר דין

כתבי האישום, הסדר הטיעון, הכרעות הדין והשתלשלות ההליך

1. בתיקים שבכותרת ניתנו שתי הכרעות דין בשני מועדים, בפני שני מותבים שונים. ב-18.4.23 הוצג הסדר טיעון בפני כב' הש' משעלי-ביטון, במסגרתו ב-ת"פ 23613-02-22 (להלן: **התיק העיקרי**), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, ב-**החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, בהתאם לסעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא ל-**פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש]**, התשל"ג-1973 (להלן: **פקודת הסמים**). במועד זה צורף ת"פ 14718-10-21 (להלן: **התיק המצורף**). ב-16.4.23 הוצג הסדר טיעון בפני סגנית הנשיא (כתוארה אז) כב' הש' שמואלי-מאייר, במסגרתו הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, ב-**תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, בהתאם לסעיף 380 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). שני הסדרי הטיעון לא כללו הסכמה עונשית. לאחר הרשעתו בתיק העיקרי הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו והתיק נקבע לשמיעת טיעונים לעונש בפני כב' הש' בונדה ב-16.10.23. הדיונים נדחו מעת לעת מסיבות שונות, לרבות חילופי מספר מותבים.

2. הנאשם הודה בביצוע שתי עבירות בשני אירועים, שיפורטו להלן בהתאם לסדר התרחשותם:

א. **בתיק המצורף** - ב-15.5.21, סמוך ל-14:30, ברח' תל חי 17 באשדוד (להלן: **המקום**) תקף הנאשם את משה דזנאשוילי (להלן: **המתלונן**) עמו יש לו היכרות מוקדמת, בכך שתפס אותו באזור הצוואר, הדף אותו לאחור, סטר לו, תפס ודחף, תוך שהצמיד את המתלונן לדופן של מבנה בטון. המתלונן ניסה ללכת, אולם הנאשם שב ותקף אותו, בכך שסטר לו ובעט בו מספר רב של פעמים. כתוצאה ממעשיו, נגרמה למתלונן שריטה ליד הגבה הימנית, שהיא חבלה של ממש (להלן: **אירוע האלימות**).

ב. **בתיק העיקרי** - ב-3.2.22, סמוך ל-21:06, בכיכר הרחובות בני ברית ויצחק רבין באשדוד, נהג הנאשם ברכב רנו ל"ז 70-902-12 שרשיונו פג תוקף ב-2019 ואשר הופקד בידי סוחר רכבים (להלן: **הרכב**) ולצידו

אחר. השוטרים מיכאל זייצב וישעיה מונדרי (להלן: **השוטרים**) הבחינו ברכב וכרזו לנאשם לעצור. הנאשם נעצר כשנכנס עם הרכב לחניה ברחוב שבט גד, השוטרים ניגשו לרכב, הוציאו את הנאשם, שישב במושב הנהג, והודיעו לו על מעצרו. במעמד זה החזיק הנאשם בכיס מכנסיו 4.2 גרם קוקאין, שלא לצריכתו העצמית (להלן: **אירוע הסמים**).

קביעת מתחמי העונש ההולמים

3. הנאשם הורשע בשתי עבירות. בהתאם להוראת תיקון 113 ל-**חוק העונשין** ול-**"מבחן הקשר ההדוק"**, שנקבע ב-ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14) אני קובעת כי מדובר בשני אירועים, הנפרדים האחד מהשני במספר נתונים. ראשית, המועדים השונים בהם בוצעו ופערי הזמן ביניהם. בנוסף, קיים שונים במהות הערכים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם ובנסיבות ביצוע העבירות, לרבות המיקום הגיאוגרפי בו בוצעו. משכך יש לקבוע שני מתחמים נפרדים.

מתחם העונש ההולם באירוע הסמים

4. אמות המידה ואבני הבוחן בהן התחשבתי בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-**חוק העונשין**, הן:

א. **הערכים החברתיים שנפגעו בעבירות הסמים** הם הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הישירים והעקיפים שנגרמים עקב השימוש בסמים. עבירות הסמים מחוללות פגיעה, אגב הפצת הסם וצריכתו. מעבר לנזקים הישירים הנגרמים למשתמשי הסם, נגע הסמים מלווה ואף יוצר עבירות נוספות, ובכלל זה עבירות רכוש, בשל הצורך להשיג את מנת הסם, ולעיתים אף אלימות, שמבוצעות כתוצאה מהשימוש בסמים, או במהלך ביצוע עבירות הרכוש.

ב. אין להקל ראש ב-**מידת הפגיעה בערכים החברתיים**, בהינתן כי מדובר בסם הנמנה על הסמים הקטלניים שבפקודת הסמים, כנטען על ידי ב"כ המאשימה. נפסק לא אחת כי "**הקוקאין הוא מן הנפוצים שבסמים ה'קשים'**, שסכנותיהם ונזקיהם ידועים" [סעיף 10 לפסק דינו של כב' הש' סולברג ב-ע"פ 4522/18 **אסאבן נ' מדינת ישראל** (11.11.18) והאסמכתאות שם]. המשנה לנשיאה, כב' הש' רובינשטיין אף קבע "**קוקאין, סם המוות סדרתי שכוחו עמו לגרום רע**" [פסקה ג' ב-ע"פ 7952/15 **מדינת ישראל נ' שץ** (15.2.16)].

ג. בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מלמדת על קשת רחבה של ענישה, החל ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וכלה במאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות, שאורכן תלוי בסוג הסם, כמותו ונסיבות החזקתו. במהלך הטיעונים לעונש הופניתי אל פסקי-דין של בתי המשפט השונים, כאשר כל צד הציג פסיקה התומכת בעמדתו ועליה הוספתי. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן המקרים השונים למקרה שלפניי, אם כי יש גזרי-דין שמהם ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת למקרה

- (1) רע"פ 5494/19 **רנד נ' מדינת ישראל** (22.8.19), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. בסחר ב-3 יחידות "קריסטל" תמורת 750 ₪ ובהחזקת כ-11 גרם הרואין ב-14 יחידות וכ-1.9 גרם קוקאין ב-8 יחידות, נקבע מתחם 6-18 חודשי מאסר. על אב חד-הורי, נעדר עבר פלילי, המפרנס את שתי בנותיו, אחת מהן מטופלת במרכז לבריאות הנפש, אשר בעניינו הוגש תסקיר שהמליץ על של"ץ ותוך התחשבות בשיקולי שיקום - הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.
- (2) רע"פ 1473/18 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (22.4.18), אליו הפנו ב"כ הצדדים - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שקיבל ערעור המדינה וקבע מתחם 6-12 חודשי מאסר בהחזקת כ-2 גרם קוקאין, חלף מתחם המתחיל במאסר מותנה. נקבע כי יש לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום והושתו חודשיים מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית, חלף מאסר מותנה.
- (3) רע"פ 1122/17 **גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (5.7.17), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דין בו התקבל ערעור המדינה ונקבע מתחם 10-24 חודשי מאסר בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית ונהיגה תחת השפעת סמים. הושתו 10 חודשי מאסר בפועל חלף 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית, שכללה מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל ופסילה מותנית. נהג בקטנוע, כשבגופו תוצרי חילוף חומרים של קוקאין והחזיק 5.28 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמית. כ-4 חודשים לאחר מכן החזיק 5.5 גרם MDMA ב-9 מנות ו-13.3 גרם קוקאין ב-27 מנות.
- (4) רע"פ 747/14 **לוי נ' מדינת ישראל** (11.2.14), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחתה בקשת רשות הערעור של מי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בהחזקת כ-5 גרם הרואין מחולק ל-6 מנות ו-0.95 גרם קוקאין. נקבע מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. הושתו 8 חודשי מאסר בפועל.
- (5) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 34270-03-18 **זיתון נ' מדינת ישראל** (13.5.18) - התקבל ערעור על גזר הדין ב-ת"פ (שלום-אשק') 49156-08-15 **מדינת ישראל נ' זיתון** (4.2.18), אליו הפנתה ב"כ הנאשם. בגין החזקת 8.46 גרם קוקאין נקבע מתחם 7-18 חודשי מאסר וענישה נלווית. בקבלת הערעור נקבע כי כל המאסר המותנה ירוצה בחופף ובהתאם לכך הופחת עונשו מ-10 ל-9 חודשי מאסר בפועל.
- (6) עפ"ג (מחוזי-י-ם) 7474-09-17 **מדינת ישראל נ' שגב** (8.3.18) - התקבל ערעור המדינה על ת"פ (שלום-י-ם) 7414-01-15 **מדינת ישראל נ' שגב** (26.2.17), אליו הפנתה ב"כ הנאשם.

בהחזקת 31.37 גרם קוקאין נקבע מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל. הושתו 6 חלף 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך התחשבות בהליך השיקום שעבר.

(7) ע"פ (מחוזי-מרכז) 27588-07-16 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (6.11.16) - התקבל חלקית ערעור על גזר הדין ב-ת"פ (שלום-כ"ס) 22426-12-15 **מדינת ישראל נ' מסארוה** (26.6.16), אליו הפנתה ב"כ הנאשם. בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בהחזקת כ-3.3 גרם הרואין ב-10 אריזות והפרעה לשוטר, נקבע מתחם 6-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בערעור הופחת העונש מ-20 ל-16 חודשי מאסר בפועל, שכללו 8 חודשי מאסר בגין העבירות בהן הורשע ו-8 חודשי מאסרים מותנים שהופעלו בחופף ובמצטבר. להשלמת התמונה אציין, כי הערעור על הכרעת הדין נדחה.

(8) עפ"ג (מחוזי-ת"א) 6495-09-15 **מדינת ישראל נ' דחל** (2.12.15), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - התקבל ערעור המדינה. בגין הרשעתו על פי הודאתו בהחזקת 5.04 גרם הרואין מחולק ל-7 מנות שלא לצריכה עצמית (להלן: **האירוע הראשון**) נקבע מתחם 6-18 חודשי מאסר, חלף מתחם שתחילתו במאסר מותנה עד שנת מאסר בפועל. התיק הוחזר לבית משפט השלום לקבלת תסקיר וגזירת העונש. בתקופה זו החזיק 0.6628 גרם קוקאין ב-5 שקיות וכ-1 גרם הרואין, הפריע לשוטר ושיבש מהלכי משפט (להלן: **האירוע השני**). התיק באירוע השני צורף לתיק באירוע הראשון. נקבע מתחם 6-18 לכל אירוע. על צעיר, נעדר עבר פלילי, שהיה כבן 19 באירוע הראשון וכבן 21 באירוע השני - הושתו 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

(9) ת"פ (שלום-ק"ג) 52781-10-18 **מדינת ישראל נ' אבאיוב** (19.2.20), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין החזקת 3 גרם קוקאין, ב-3 מנות, ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נקבע מתחם 5 - 12 חודשי מאסר בפועל. תוך התחשבות בהודאתו, כברת הדרך שעבר בפן הטיפול, החרטה, חלוף הזמן, עברו בעבירת אלימות והפגיעה של מאסר בשיקומו הושתו 350 שעות של"ץ, מבחן לשנה, מאסרים מותנים, פסילה מותנית, 5,000 ₪ קנס ו-30,000 ₪ התחייבות, בחריגה לקולא בשל שיקולי שיקום, תוך שנקבע כי אין הכרח שהליך השיקום יהיה "מוסדי".

(10) ת"פ (שלום-רחובות) 47847-04-19 ו-32843-03-19 **מדינת ישראל נ' לולו** (19.12.19), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין החזקת כ-16 גרם קוקאין (להלן: **האירוע הראשון**), נקבע מתחם 9-18. בגין החזקת כ-34 גרם קוקאין וכ-5 גרם קנבוס, בהיותו במעצר בית, כחודש לאחר האירוע הראשון, נקבע מתחם 12-30. הושת עונש כולל של 26 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס. העונש הושת תוך התחשבות בהודאתו, בעברו שכלל 6 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים ורכוש, בגין ריצה מאסרים, בכך שלא עבר הליך טיפול בשל התנהלותו במעצר הבית ובנסיבותיו האישיות, ובכלל זה היותו אב ל-6 קטינות ושמשפחתו נקלעה לקשיים כלכליים ורגשיים בעקבות מעצרו. המאסר במצטבר למאסר שריצה בעבירות תעבורה.

(11) ת"פ (שלום-י-ם) 44914-01-17 **מדינת ישראל נ' פרץ** (23.9.19), אליו הפנתה ב"כ הנאשם -

בגין הרשעתו בהחזקת 12.4 גרם קוקאין ב-4 שקיות, ברכב, שלא לצריכתו העצמית, נקבע מתחם הנע ממאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל. על רווק כבן 49, שלחובתו עבר ישן, סיים 12 שנות לימוד ושירות צבאי מלא, אשר לו נסיבות אישיות מורכבות ומצבו הבריאות-נפשי לא טוב, אשר הודה, נטל אחריות, היה מכור לסמים מגיל 20, עבר הליך טיפול בתחלואה כפולה ושמר על ניקיון מסמים - הושתו 200 שעות של"ץ, מבחן לשנה, מאסרים מותנים ו-2,000 ₪ קנס, תוך חריגה לקולא מהמתחם משיקולי שיקום.

12) ת"פ (שלום-ת"א) 17610-09-15 **מדינת ישראל נ' אבו עביד** (3.4.19), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין החזקת כ-4 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמית נקבע מתחם 6-14 חודשי מאסר כעונש עיקרי. תוך התחשבות בנזק שעלול להיגרם לנאשם ולמשפחתו, בהודאתו, היותו נעדר עבר פלילי והתנהלותו עד לביצוע העבירות וחלוף הזמן - הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנה 5,000 ₪ קנס, התחייבות ופסילה מותנית.

13) ת"פ (שלום-ק"ש) 48568-10-15 **תביעות צפת נ' הרשברג ואח'** (6.12.17) אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין הספקת חשיש ב-2 הזדמנויות והחזקת כ-3.6 גרם קוקאין ב-34 יחידות, ברכב, שלא לצריכתו העצמית נקבע מתחם 6-18 חודשי מאסר בפועל. הושתו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית, תוך התחשבות בהליך הטיפול המשמעותי שעבר, המלצת שירות המבחן ונסיבות נוספות, לרבות גזר הדין בעניינו שניתן לאחר ביצוע העבירות, שבוצעו כשהיה בהליך טיפולי של שירות המבחן.

[במאמר מוסגר אציין כי ב-ע"פ (מחוז-נצרת) 11770-11-17 **הלוי נ' מדינת ישראל** (19.6.18) - התקבל ערעור נאשם 2 (שנהג ברכב הנ"ל) ובוטלה הרשעתו בהחזקת 2.24 גרם חשיש ו-12.10 גרם קנבוס לצריכה עצמית].

14) ת"פ (שלום-ת"א) 8929-11-15 **מדינת ישראל נ' לוי** (12.7.17), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בהחזקת 5.44 גרם הרואין ו-0.95 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמית נקבע מתחם הנע ממאסר לריצוי בעבודות שירות עד מספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהליך הטיפול שעבר ביחידה להתמכרויות משנת 2014, בהתרשמות כי מצבו הרפואי לא יאפשר לו לבצע מאסר בעבודות שירות ובהמלצת שירות המבחן הושתו מאסר מותנה, קנס, התחייבות ומבחן תוך חריגה לקולה מטעמי שיקום.

15) ת"פ (שלום-ת"א) 46051-06-15 **מדינת ישראל נ' בג'רנו** (20.9.16), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין החזקת 5 גרם קוקאין ב-5 מנות נקבע מתחם 4-18 חודשי מאסר בפועל. על אב ל-2 בנות צעירות, כבן 38, נעדר עבר, שעבד בעבודה מסודרת לאורך חייו הבוגרים - הושתו 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס.

ד. בפסיקה עוברת כחוט השני חשיבות **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, בהתאם לסעיף 40ט ל-**חוק העונשין**. משכך התחשבתי בנסיבות הבאות:

- 1) עבירות החזקת הסמים, מעצם טיבן וטבען **קדם להן תכנון**.
- 2) הנאשם הוא **המבצע היחיד והעיקרי של העבירה**.
- 3) **לא נגרם נזק משמעותי מביצוע העבירה**, בהינתן כי הסמים נתפסו. עם זאת, אין להקל ראש **בנזקים שהיו צפויים להיגרם מביצוע העבירה**, בהינתן כי קוקאין נמנה על הסמים המסוכנים והקטלניים שב-**פקודת הסמים** ובהינתן כי מדובר בכמות שהיא פי 14 מהכמות אשר הוגדרה ב-**פקודת הסמים** ככמות של החזקה לצריכה עצמית. משכך מדובר **בפוטנציאל נזק משמעותי**.
- 4) **הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות** - לדברי הנאשם, היה נתון בתקופה משברית, על רקע גילוי מצב רפואי חריג של אמו, שחלתה בסרטן. לטענתו לא התכוון לעשות שימוש בסם, אלא שמר אותו לרגע בו יזדקק, כדרך התמודדות בעיתות משבר.

מתחם העונש ההולם באירוע האלימות

5. אמות המידה ואבני הבוחן בהן התחשבתי בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-**חוק העונשין**, הן כדלהלן:

א. **הערכים החברתיים שנפגעו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש** הם הגנה על שלמות הגוף, הביטחון האישי, האוטונומיה ושלוות הנפש. עמד על כך כב' השופט דנציגר בסעיף 14 לפסק דין בע"פ 4330/12 **דעאס נ' מדינת ישראל** (5.11.12) -

"בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות שנועדו לפתור סכסוכים' בכוח הזרוע. דומה כי לא ניתן להתעלם מהתפשטותו של נגע האלימות בארצנו ומההיקף הרב של עבירות מסוג זה המגיעות לפתחם של בתי המשפט. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכסוכים ראוי שיעשה על ידי פנייה לרשויות החוק ולא על ידי נטילת החוק לידיים"

ב. אין להקל ראש ב-**מידת הפגיעה בערכים החברתיים**. הפסיקה עמדה לא אחת על החומרה שבעבירות אלימות, ביתר זאת כאשר זו נעשית במרחב הציבורי וללא התראה מוקדמת. לעניין זה ראו סעיף 12 לפסק דינה של כב' הש' וילנר ב-ע"פ 7220/19 **זגורי נ' מדינת ישראל** (6.2.20) -

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך

בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעתן האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד."

ג. בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מלמדת על קשת רחבה של ענישה. סוג העונש ומשכו תלוי באופי האלימות, תדירותה, תכיפותה, עוצמת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירות, על תוצאותיהן. במהלך הטיעונים לעונש כל אחת מב"כ הצדדים הפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה ועליהן הוספתי פסיקה. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן את המקרים השונים לתיק שבכותרת, אך יש פסיקה ממנה ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת למקרה שלפניי, כמפורט להלן -

(1) רע"פ 5792/22 **בנימין נ' מדינת ישראל** (5.9.22), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק הדין בעפ"ג (מחוזי-ב"ש) 48214-11-21 **בנימין נ' מדינת ישראל** (18.7.22), בגדרו זוכה מעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובגין הרשעתו בתקיפה הושתו עליו 6 חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שירות (חלף 11 חודשי מאסר).

תקף את המתלוננת באגרוף לראשה ודחף עם רגלו על בטנה לאחר שנפלה, לעיני אחיינה ולעיני ילדים נוספים ששיחקו אותה עת ב"גימבורי", ולא הפסיק להכותה גם כשנפלה ארצה ואחרים ניסו להרחיקו ממנה. בעת שהמתינה להגעת המשטרה, שב ותקף אותה בראשה מספר פעמים. בזיכוי נקבע כי קיים ספק לגבי תוצאות התקיפה ובכלל זה בנושא פגיעה בשתל מכשיר שמיעה המותקן באוזנה, באופן שמנע ממנה להשתמש בו וגרם לכאבי ראש. להשלמת התמונה אציין כי אמנם בבית משפט השלום נקבע מתחם 10-24 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אולם משהמבקש זוכה מעבירה זו, לא ניתן להקיש לענייננו.

בדחיית הבקשה נקבע גם כי "**התסקיר הוא 'כלי עזר', אחד מני רבים, בידי בית המשפט במלאכת גזירת העונש, ואין הוא כובל את שיקול דעת בית המשפט."**

(2) רע"פ 3681/19 **שבתאי נ' מדינת ישראל** (13.6.19), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. בגין הרשעתו, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בתקיפה הגורמת חבלה ממשית. נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה, של"צ או עבודות שירות עד מספר חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה. חרף המלצת שירות המבחן, נקבע שאין מקום לבטל הרשעתו של מי שהיה נעדר עבר פלילי ונטל אחריות. הושתו חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ו-3,000 ₪ פיצוי.

על רקע ויכוח בשל טענות המתלונן על התנהלות המבקש במקום העבודה שוחחו השניים בחדר כושר. בשלב מסוים המתלונן ביקש להמשיך לשוחח במועד מאוחר יותר, אך המבקש לא שעה לבקשתו. המתלונן עבר למתקן אימונים אחר, כשגבו אל המבקש, שהכה את המתלונן בחוזקה בעורפו, הפילו מהמתקן עליו ישב והכה אותו באגרופים ובעיטות בפלג גופו העליון בעודו שוכב על הרצפה. למתלונן נגרמו כאבים בראשו ובצווארו, סחרחורות וסימנים אדומים על פניו, והוא פנה לקבל טיפול רפואי.

(3) רע"פ 3261/18 **קריספיל נ' מדינת ישראל** (28.6.18), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. בגין הרשעתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. על רקע סכסוך שכנים, תקף את המתלוננת בכך שהשליך לעברה מוט ברזל, אשר פגע בידה וגרם לשריטה ואיים עליה. לאחר מכן איים על שוטר שהגיע למקום. בתחנת המשטרה תקף שוטרת בכך שזרק לעברה כיסא וניסה לעשות זאת שוב, אך לאחר שרוסס בגז פלפל, השליכו לצד השני. הושתו 10 חודשי מאסר, שכללו הפעלת 4 חודשי מאסר מותנה, חולטה התחייבות קודמת וכן הושתו, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. המבקש לא נטל אחריות על מעשיו, בעל עבר פלילי, סירב להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות והביע זלזול והתנהלות לא ראויה כלפי גורמי אכיפת החוק במהלך שמיעת הראיות.

(4) רע"פ 3969/16 **רקח נ' מדינת ישראל** (18.7.16), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - נדחתה בקשת רשות ערעור. בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, נקבע מתחם ממאסר מותנה עד מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל. על מי שריסס גז פלפל על פני אדם נכה, ואשר זוכה מהכאת המתלונן באמצעות קרש עץ על גופו - הושתו מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

(5) עפ"ג (מחוזי-ת"א) 51112-03-22 **סויסה נ' מדינת ישראל** (12.7.22) - נדחה ערעור על ת"פ (שלום-ת"א) 32469-08-17 **מדינת ישראל נ' סויסה** (7.2.22), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו על פי הודאתו באיומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, נקבע מתחם 5-15 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. המתלונן, נהג אוטובוס, סרב לפתוח דלתות האוטובוס ברמזור משום שהדבר אסור. בתגובה הכה בו המערער באגרופו וגרם לנפיחות ודימום בשפתו. משהזעיק המתלונן מד"א ומשטרה למקום, איים עליו. מספר חודשים לאחר מכן שב ואיים על המתלונן באוטובוס. על צעיר כבן 26, רווק, שנטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה, תוך התחשבות בנסיבות חייו, לרבות מצבו הרפואי המורכב ועברו, הכולל 4 הרשעות קודמות ו-2 מאסרים מותנים ברי הפעלה - הושתו 7 חודשי מאסר בפועל, הופעלו שני המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ נגזרו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי.

(6) ע"פ (מחוזי-ת"א) 35737-12-21 **ברטפלד נ' מדינת ישראל** (25.1.22) - נדחה ערעור על ת"פ (שלום-ת"א) 72016-10-18 **מדינת ישראל נ' ברטפלד** (24.1.22), אליו הפנתה ב"כ המאשימה. בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, נקבע מתחם הנע ממאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל. על נאשם כבן 63, שלחובתו הרשעה בעבירת אלימות אשר בוצעה לפני האירוע אך הורשע בה לאחריו - הושתו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית, הכוללת מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

(7) עפ"ג (מחוזי-ת"א) 7873-09-19 **אלבז נ' מדינת ישראל** (20.11.19) - נדחה ערעור על גזר הדין בת"פ (שלום-ת"א) 33847-10-16 **מדינת ישראל נ' אלבז** (17.7.19), אליו הפנתה ב"כ

הנאשם. בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. האירוע החל בויכוח בין המתלונן לבין חבר של הנאשם, על רקע דרישת המתלונן לאפשר לו לעבור כדי להזמין אוכל מדלפק במסעדה. המתלונן אחז בידו שרשרת. לבקשת המתלונן התפתח הויכוח גם עם הנאשם. הנאשם יצא מהמסעדה וכשהמתלונן יצא לעברו - חתך אותו הנאשם באמצעות חפץ חד שהיה בין אצבעותיו וגרם לו חתך מצווארו עד חזהו. בניסיונו להימלט, נפל המתלונן על גבו ונגרמו לו המטומות בגב. תוך התחשבות בגילו הצעיר, הפגיעה בעבודתו במוסך, נטילת האחריות, ההודיה, החיסכון בזמן שיפוטי וחלוף הזמן - הושתו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי למתלונן וצו מבחן.

(8) עפ"ג (מחוזי-חי) 19347-03-16 **טל נ' מדינת ישראל** (3.4.16), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - נדחה ערעור על הותרת הרשעה בתקיפת זקן שגרמה לחבלה ממשית. על רקע ההערה שהעיר לו, דחף בחוזקה את המתלונן, שנפל ונחבט. משביקש לקום דחף אותו בשנית. נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר עד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס ופיצוי. לצד דחיית הבקשה לסיים הליך ללא הרשעה, לאור התסקיר החיובי לפיו הסיכון להישנות עבירות נמוך, גילו, מצבו המשפחתי, עברו הנקי, ההודאה, החרטה, הבושה, האמפתיה לקורבן והצער על מעשיו - הושתו מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

(9) עפ"ג (מחוזי-ת"א) 18753-12-15 **זאירוב נ' מדינת ישראל** (6.1.16), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - נדחה ערעור של מי שהורשע, על פי הודאתו, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה עד 9 חודשי מאסר. בעקבות שיחות טלפון שהתקיימו בין המתלונן לבין חברתו של הנאשם, שלח הנאשם למתלונן מסרון מאיים. בהמשך איתר את המתלונן בפאב בו נכח עם חבריו, חנק אותו ונצמד אליו ולאחר מכן איים עליו. חבר של המתלונן נשרט במהלך האירוע בניסיון להפריד בין השניים. על צעיר כבן 18 ו-5 חודשים במועד האירוע, שהוכה נמרצות על ידי חבריו של המתלונן באירוע, אשר הודה, הביע חרטה ופרנסת הוריו תלויה בו - הושתו 8 חודשי מאסר, שכללו הפעלת 7 חודשי מאסר מותנה במצטבר ובחופף וענישה נלווית.

(10) ע"פ (מחוזי-ב"ש) 42079-10-14 **סולמאני נ' מדינת ישראל** (28.1.15), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - נדחו ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של מי שהורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שיחד עם קטין תקף את המתלונן, חייל, באגרופים ובעיטות עד אבדן הכרה, שבר באף וחבלות בראש וברגל. נקבע מתחם שתחילתו במאסר מותנה וצו של"ץ עד 15 חודשי מאסר בפועל. על צעיר, שהיה כבן 18 ו-5 חודשים במועד האירוע, הושתו מאסר מותנה, פיצוי, 200 שעות של"צ וצו מבחן. בדחותו הערעור קבע בית המשפט המחוזי כי מדובר בענישה "**מקלה באופן חריג**", גם בהינתן המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה.

(11) עפ"ג (מחוזי-י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אלדרסברג** (24.12.14), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - התקבל הערעור והמשיב הורשע בתקיפה הגורמת לחבלה של ממש. על רקע ויכוח דחף את המתלונן במורד 5 מדרגות ונגרמו לו חבלות בדמות אדמומיות סביב העין, פצע מעל הגבה, שפשוף

ושטפי דם שהצריכו טיפול רפואי. על המשיב הושתו 250 שעות של"צ.

12) ת"פ (שלום-אשק') 27503-07-21 **מדינת ישראל נ' חדד ואח'** (27.12.23), אליו הפנתה ב"כ הנאשם. בתקיפה שגרמה לחבלה של ממש, שפשוף בעור הצוואר, קרע בעור קדמי של האף על פי הגשר באורך 3 ס"מ, נפיחות בגשר האף, שפשוף בעור מעל השפה והוא נזקק לטיפול רפואי - נקבע מתחם שתחילתו בצו של"ץ עד מספר חודשי מאסר, שניתן לרצות בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. על צעיר, נעדר עבר פלילי, שלא עבר הליך טיפול שיקומי שלא נדרש משום שלא אחז בדפוסים עברייניים, אשר הודה ונטל אחריות, תוך התחשבות בחלוף הזמן ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן - הושתו 220 שעות של"ץ, מאסר מותנה, התחייבות, קנס ופיצוי.

13) ת"פ (שלום-אשק') 62999-07-19 **מדינת ישראל נ' אביטבול** (1.4.20), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - בגין הרשעתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות עד 14 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. על רקע אי תשלום חוב כספי, הכה הנאשם את המתלונן במכה חזקה בעורפו ובמכת אגרופ בפניו וגרם לו חבלות של ממש בדמות המטומה פריאוביטלית בעין, חתך קטן מתחת לעין ורגישות במישוש באזור הגב התחתון. לאחר מכן איים על המתלונן. על מי שנסיבותיו מורכבות בשל מצבו הרפואי, כבן 50, אב ל-3 ילדים, שלחובתו עבר פלילי הכולל 16 הרשעות בגין ביצוע 50 עבירות, לרבות אלימות, סמים ועוד, אשר ביצע את העבירות כאשר 2 מאסרים מותנים היו תלויים ועומדים נגדו ובהעדר אפיק שיקומי - הושתו 10 חודשי מאסר, הופעלו המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל הושתו 16 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

14) ת"פ (שלום-ק"ג) 41843-05-16 **מדינת ישראל נ' ריאשצ'ין** (13.5.18), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו, על פי הודאתו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והסגת גבול נקבע מתחם הנע ממאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות עד שנת מאסר בפועל. לאחר שהתלונן בפני שכנו על רעש בחצר הבניין, נכנס הנאשם לדירת השכן, תקף את בנו הקטין של השכן, ומשך אותו מהספה עליה ישב אותה עת וכתוצאה נפל הקטין מהספה. בהמשך תקף את אשת השכן בכך שדחף אותה עם כתפו וגרם לה שפשוף בכתף. לבסוף, תקף את השכן, הכה אותו במצחו ותפס אותו בשתי ידיו בגרון. השכן נאלץ לנקוט באלימות כדי להגן על עצמו והכה בנאשם במקלו. בעת שהבן הקטין ניסה להפריד בין הניצים, הוא נפל וכתוצאה מהנפילה נגרם לו שבר בכף יד ימין. על מי שלקח אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה, הגם שחלקית, תוך שייחס אחריות למתלוננים ולהתנהלותם, ואשר לחובתו הרשעה באירוע שהתרחש לפני כ-25 שנה, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות, ביחסים התקינים עם השכנים שלא חוששים ממנו ומבחינתם הסכסוך תם וחלוף הזמן - הושתו חודשיים מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, ₪ 3,000 פיצוי ו-₪ 3,000 התחייבות.

15) ת"פ (שלום-ת"א) 5594-02-17 **מדינת ישראל נ' אלבז** (5.12.17), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו על פי הודאתו בתקיפה חובלנית ותקיפה - נקבע מתחם ממאסר מותנה ושל"ץ עד 10

חודשי מאסר כעונש עיקרי. על רקע סכסוך על מקום בדרך בין רוכב קטנוע לנהגת רכב, ירק הרוכב על הנהגת, הכה בכתפה מספר פעמים באגרופו כך שנגרמו לה שטפי דם וכשיצאה מרכב, ירד מהקטנוע והצמיד את הנהגת בכוח לרכב. עתירת ההגנה לביטול הרשעה נדחתה, חרף החשש לפגיעה בעבודתו כמורה בתיכון, שזכה להערכה על מסירותו ויכולותיו. על מי שהודה, נטל אחריות, כתב מכתב התנצלות, נעדר עבר - הושתו מאסר מותנה, פיצוי ו-100 שעות של"ץ.

ד. בפסיקה עוברת כחוט השני חשיבות **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, בהתאם לסעיף 40ט ל-**חוק העונשין**. משכך התחשבתי בנסיבות הבאות:

(1) מעובדות כתב האישום לא עולה כי לאירוע האלימות קדם תכנון מוקדם, אולם מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי מדובר בתקיפה מתמשכת ולא נקודתית.

(2) הנאשם הוא המבצע העיקרי של העבירה. לא הובאו ראיות לטענה כי לאירוע קדמה התנהלות המתלונן שהיתה לה השפעה על מעשי הנאשם ומשכך משקלה מועט.

(3) אין להקל ראש בנזקים שנגרמו מביצוע העבירה - אין להקל ראש בחבלה אותה גרם הנאשם למתלונן, אשר מהווה נזק בפועל מביצוע העבירה.

(4) **הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - לדברי הנאשם, הלווה למתלונן, לבקשתו, 500 ₪. במהלך כחצי שנה נהג המתלונן להתקשר אליו באופן כפייתי ולהבטיח כי ישיב לו את ההלוואה. השניים נפגשו באופן מקרי ב"פיצוצייה" בעיר, החלו חילופי דברים ביניהם. לדברי הנאשם, חש זלזול מצד המתלונן לאורך תקופה ממושכת, חש כי המתלונן פנה אליו באופן מאיים בתנועות ידיים וכי המתלונן רוצה להכותו, לכן תקף את המתלונן כהגנה עצמית.**

מתחמי העונש ההולמים

6. כמפורט לעיל, הנאשם הורשע בשתי עבירות המהוות שני אירועים נפרדים ומשכך יקבע מתחם נפרד לכל אחד מאירועים:

באירוע הסמים - **מתחם 6-18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, הכוללת מאסר מותנה, עיצומים כלכליים ופסילה.**

בתיק המצורף - **מתחם שתחילתו בענישה צופה פני עתיד לצד צו של"ץ ועיצומים כלכליים עד 15 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית, הכוללת מאסר מותנה ועיצומים כלכליים.**

7. עבירות הסמים הן עבירות כלכליות וככאלו מחייבות עיצומים כלכליים, שיהיה בהם כדי ללמד על חוסר

הכדאיות בצבירת הון על חשבון בריאות הציבור. כשמדובר בקנס - אין דין פלוני כאלמוני. משכך ובהתאם לסעיף 40ח ל-**חוק העונשין**, בקביעת מתחם הקנס, נתתי דעתי למצבו הכלכלי הנטען של הנאשם, לרבות היותו המפרנס היחיד. לכן חלקו התחתון של המתחם יהיה מתון. אשר על כן, **מתחם הקנס הוא 2,500 ₪-10,000 ₪**.

8. במסגרת העיצומים הכספיים, יש לקבוע פיצוי לטובת המתלונן באירוע האלימות, שלא תלוי במצבו הכלכלי של הנאשם. ב-ע"פ 7186/19 **טובי נ' מדינת ישראל** (8.1.20) קבע בית המשפט העליון כי בפיצוי בהתאם ל-סעיף 77(א) ל-**חוק העונשין** "... אין למצות במסגרתו את הנזק הכולל שנגרם לנפגע העבירה, ויש לתחמו. פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה".

9. כפי שנקבע בפסיקה ובהתאם להוראות סעיף 37א ל-**פקודת הסמים**, בעבירות סמים יש חשיבות לפסילה, כאשר **מתחם הפסילה נע בין פסילה מותנית לבין שנת פסילה בפועל**.

שיקולי שיקום, שאלת הארכת או הפעלת מאסר מותנה ונסיבותיו האישיות של הנאשם

10. הבחינה אם יש מקום לחרוג מהמתחם בהתאם לסעיף 40ד ל-**חוק העונשין**, לפיו משבית המשפט "**מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם**" והבחינה אם הנאשם עומד בתנאי סעיף 56(ב) ל-**חוק העונשין**, המאפשר הארכת מאסר מותנה "**אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי**" ו-"**מטעמים שיירשמו**", כרוכות במידה רבה זו בזו ובנסיבותיו האישיות של הנאשם, שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא ל-**חוק העונשין**. אשר על כן, ראיתי לנכון לאחד את הדיון בנושאים אלו, תוך התייחסות להמלצות שירות המבחן בתסקיריו (4.10.23, הבהרה מ-4.2.24, 15.2.24 ו-30.4.24), מסמך מרכז הרשות לשיקום האסיר (להלן: **רש"א**), עו"ס זיו ארביב מ-29.1.24 (**טל/4**), עדויות מעסיקו של הנאשם, אשתו ואביו, טיעוני הצדדים לעונש ודברי הנאשם, הכל כמפורט להלן:

(1) **רקע משפחתי וכללי** - משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים נשואים ו-4 אחים, כאשר הוא השני בסדר הלידה. אביו, כבן 58, עובד בחברת חשמל מזה כשלושים שנה. אמו, כבת 51, עקרת בית. לנאשם קשר קרוב להוריו, ובעיקר לאמו, שגידלה אותו וניהלה את הבית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במשפחה המחזיקה בערכים נורמטיביים וכי חונך לפיתוח אישיות עצמאית. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, הוא בעל בגרות מלאה, על אף שבתקופת לימודיו נטה לאבד את הקשב בקלות ולעיתים קרובות דעתו הייתה מוסחת והוא הפריע למהלך השיעורים. בשל תחושת מסוגלות ורצון להוכיח עצמו - השקיע מאמצים רבים וניגש למבחני הבגרויות, אותם עבר בהצלחה. הנאשם הביע רצונו להשתלב בלימודים בעתיד בתחום הנדסת חשמל.

(2) **נסיבות חייו של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירות** - הנאשם שאף להתגייס לשירות קרבי, אך כחודש טרם גיוסו נפצע בידו ולכן הורד הפרופיל שלו. מאמציו להעלאת הפרופיל כשלו, ולבסוף בחר שלא להתגייס. לאחר סיום לימודיו עבד בחברה להשכרת ומכירת רכבים - אז חבר לגורמים שוליים והחל מעורבתו בפלילים. לפני כשנתיים חלתה אמו של הנאשם בסרטן השד ועד היום מתמודדת עם מחלתה. מחלת אמו היוותה אירוע משברי עבורו והוא התקשה לשתף בקשייו את בני משפחתו ואת גורמי הטיפול ברש"א.

(3) **נטילת אחריות** - הנאשם הודה בביצוע העבירות הן בבית המשפט, והן בפני שירות המבחן. לצד זאת, לטענת ב"כ המאשימה הסבריו של הנאשם מבקשים לצמצם מחומרת מעשיו. כך עולה לדבריו, על רקע גילוי המחלה של אמו ותחושת המחנק שתקפה אותו הצטייד בסם למקרה בו יזדקק לו. עו"ס זיו ארביב, מרש"א, התרשם כי על רקע הקשר החזק והמשמעותי עם אמו, בטחונו הבסיסי ביותר התערער כשהיא חלתה וחש שאין לו את הכלים להתמודד עם מכאוב שכזה. באירוע האלימות תיאר כי על חוב מוקדם שהיה למתלונן והתחמקותו מתשלום - הסלימו העניינים ולתחושתו אף פעל מתוך הגנה עצמית, עת חשב כי המתלונן הוא שבא להכותו קודם לכן. בדבריו לעונש הביע הנאשם חרטה גדולה על מעשיו, לצד הכרה בחומרתם וכמיהה לאפשרות לפתוח דף חדש בחייו.

(4) **מאמצי הנאשם לחזור למוטב** - הנאשם שיתף את שירות המבחן, כי הרקע לביצוע העבירות בעבר הוא רצונו להרגיש תחושת שייכות ומסוגלות, היגררותו אחר חברה שולית, רצונו לרצות סביבתו ולחצים חברתיים, כמו גם הרצון להוכיח גבריותו ולזכות בכבוד. מעדותה של גב' שירן טטוראשילי, אשת הנאשם, עלה כי הנאשם עבר כברת דרך בפן האישי, המשפחתי והתעסוקתי. אשתו אף העידה כי שימשה כמפקחת של הנאשם לאורך השנתיים האחרונות, וכי על אף שהייתה צמודה אליו לכל מקום בשנתיים אלו, לא היה צורך "לפקח" על הנאשם - שכן הוא היה אדון לעצמו והכיר בהשלכות מעשיו. מעדותו של מר תמורז טטוראשילי, אביו של הנאשם, עלה כי הנאשם עבר דרך ארוכה ומשמעותית, מודע חומרת מעשיו וביקש מבית המשפט לתת הזדמנות לדרך החדשה אותה עובר הנאשם. עדויות אשת הנאשם, אביו ומעסיקו, כמו גם דברי הנאשם עצמו, מתיישבים עם התרשמות רכז רש"א ושירות המבחן, לפיה הנאשם עושה מאמצים רבים לחזור למוטב ולקיים אורח חיים תקין ויצרני. במסגרת זו פעל הנאשם במספר מישוריים טיפוליים:

* מישור ראשון - במסגרת צו פיקוח מעצרים (שהסתיים ב-4.2.23) שולב בקבוצה וטיפול פרטני. כעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם שלל שימוש עכשווי בחומרים ממכרים ותוצאות בדיקותיו היו נקיות מסם.

* מישור שני - במסגרת הרשות לשיקום האסיר (רש"א). כעולה ממסמך רכז רש"א, עו"ס זיו ארביב (טל/4) - במשך למעלה משנה הגיע הנאשם לטיפול פרטני באופן סדיר ובזמן, שיתף פעולה וביטא יחסי אמון כלפי גורמי הטיפול. להערכתו, הנאשם מצליח להיתרם באופן משמעותי מהטיפול, לומד לפרק מפגשים אלו לכדי מגוון רחב של פרשנויות ובכך מגדיל את יכולת הבחירה שלו להרגיש, להגיב ולפעול. להתרשמותו לנאשם כוחות ומוטיבציה רבה לשינוי.

* מישור שלישי - קבוצת "משתלבים" במרכז לנפגעי סמים באשדוד. מדיווח מנחות הקבוצה עלה כי הנאשם מגיע בזמן ובקביעות, משתתף דומיננטי בקבוצה, מצליח להביא את עצמו באופן מיוחד וכנה ועוזר לחבריו להתקדם.

* מישור רביעי - למעשה קשור לתקופה בה היה אסיר, אולם גם להליך הטיפולי שעבר יש משמעות לגבי העתיד. לדברי הנאשם, הוא שולב בטיפול אינטנסיבי בכלא, במהלכו החל להכיר בדפוסיו המכשילים. להתרשמות שירות המבחן רכש כלים במסגרת ההליכים הטיפוליים בכלא, לרבות שינוי בדפוסי חשיבה והתנהלות. במהלך מאסרו השתתף הנאשם במספר קבוצות: "שינוי דפוסי התנהגות", "הפרעות קשב וריכוז", כולל מפגש עם קואצ'רית חיצונית וכן למד באוניברסיטה הפתוחה קורס "רצח עם" וקיבל ציון 84 במבחן הסופי.

* מישור חמישי - לנאשם מוסר עבודה גבוה, הוא שומר על רצף תעסוקתי ומשקיע בעבודתו לשביעות רצון מנהליו. מעדותו של מר מיכאל בר-און, מעסיקו של הנאשם, עלה כי מעסיק את הנאשם מזה כשלוש שנים, למעט תקופת מעצרו ואף הסכים לשמש לנאשם כערב לאחר שחרורו מהמעצר. הנאשם השתלב בחזרה בחברה, התחבר לצוות, קיבל פידבקים חיוביים ומתקדם עם החברה. לדבריו, הנאשם יכול להתקדם לניהול פרויקטים. ברי כי השמתו במאסר תגדע אפשרות זו, כמו גם שאיפותיו לנהל אורח חיים תקין ויצרני.

(5) **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, ובמשפחתו** - הנאשם כבן 32, נשוי ואב לתינוקת כבת שנה וחודשיים ומגדל את בנה של אשתו ממערכת יחסים קודמת. הנאשם מתגורר עם משפחתו באשדוד ועובד כמתקין מערכות סולאריות מזה כשנתיים וחצי.

* שירות המבחן התרשם שתפקידו כאב מהווה עבורו מוטיבציה לשינוי אורחות חייו וכי השמתו במאסר תוביל לרגרסיה במצבו.

* עו"ס זיו ארביב, רכז רש"א אשדוד, ציין ב-ט"ל/4 התרשמותו, כי השמתו בבית המאסר עלולה להוות מכשול קשה ולהביאו לרגרסיה בהישגיו, בעוד שהמשך הטיפול בקהילה יכול לתרום לו ולחזקו.

* השתתף מאסר על הנאשם תוביל להפקעת רישיון האסיר למשך למעלה משנתיים (רישיון האסיר הוא מיום 16.4.22 עד יום 10.6.22).

* ברי כי נוכח היותו מפרנס יחיד, בהינתן הקשר המיוחד עם הוריו, ובעיקר עם אמו החולה והקשר המיוחד עם אשתו, בנה וילדתם המשותפת - השמתו במאסר תפגע בתא המשפחתי ובפרנסת המשפחה.

(6) **חלופת הזמן** - חלפו כשנתיים ממועד ביצוע העבירה בתיק העיקרי ושלוש שנים ממועד ביצוע העבירה בתיק המצורף. בחלופת הזמן לא עבר הנאשם עבירות נוספות וערך מאמצים לחזור למוטב, כמתואר לעיל.

(7) לחובת הנאשם **6 הרשעות קודמות** בעבירות סמים, רכוש ואלימות (כלפי בת זוג וכלפי שוטרים). בת"פ (מחוזי-ב"ש) 50892-06-17 **מדינת ישראל נ' טטרואשוילי** (16.11.17) נדון ל-5 שנות מאסר בפועל (מיום 11.6.17), 18 חודשי מאסר מותנה ל-3 שנים מיום השחרור, שלא יעבור כל עבירה מסוג פשע על **פקודת הסמים** (להלן: **מאסר מותנה בעבירת סמים**), 8 חודשי מאסר מותנה ל-3 שנים מיום שחרור שלא יעבור כל עבירת פשע (להלן: **מאסר מותנה בעבירת פשע**) ההגנה מבקשת להאריך מאסרים מותנים אלו. להשלמת התמונה אציין כי בנוסף הושתו על הנאשם 12 חודשי פסילה מותנית שלא יעבור כל עבירה על **פקודת הסמים**, מאסר מותנה לכל עבירת עוון על **פקודת הסמים** וקנס וכי הנאשם שוחרר מהמאסר ב-16.4.20 לאחר שסיים לרצות שני שלישים ממאסרו והעבירות בשני התיקים בוצעו עת היה הנאשם אסיר משוחרר ברישיון.

הפעלת המאסרים המותנים או הארכתם ושיקולי שיקום

11. אין חולק כי הנאשם עבר הליך טיפול ושיקום משמעותיים, כמפורט לעיל. נפסק לא אחת, כי "**במקרים המתאימים לכך, יש ליתן מעמד בכורה לשיקול השיקומי על-פני העיקרון המנחה בענישה, הוא עיקרון ההלימה**" [ראו סעיף 13 לפסק דינה של כב' הש' וילנר בע"פ 9147/17 אבו עביד נ' מדינת ישראל (20.9.18)].

12. מחד גיסא, בהפעלת מאסרים מותנים יש משמעות בבחינת הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 140 ו-140 **ל-חוק העונשין**, ובהתאם לכלל לפיו מאסר מותנה יופעל שעה שהנאשם עובר בתקופת התנאי את העבירה שנקבע בגזר הדין בו הושת התנאי ומורשע בה [ראו ע"פ 49/80 **מסילתי נ' מדינת ישראל**, פ"ד לד(3) 808 (1980); ע"פ 4517/04 **מסראווה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(6) 119 (2005)].

מאידך גיסא, הימנעות מהפעלת המאסרים המותנים וחיוזוק ידי הנאשם נוכח ההליך הטיפולי והשינוי המשמעותי שעבר, יש בהם כדי לשרת לא רק את טובתו האישית של הנאשם, אלא גם את האינטרס הציבורי במספר דרכים. כפי שתואר לעיל, הפעלת המאסרים המותנים, עלולה להסב לנאשם נזק חמור, שכן משמעות הדבר תהיה גדיעת הליך טיפולי מוצלח בעיצומו ופגיעה ביכולת הנאשם להמשיך לקיים אורח חיים תקין ויצרני.

13. בגין מעשיו באירוע הסמים חלים שני המאסרים המותנים. הגם שסעיף 56(ב) **ל-חוק העונשין** קובע כי בית המשפט לא ישתמש בסמכותו להאריך תקופת מאסר מותנה "**אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת**" מאפשר סעיף 85 **ל-חוק העונשין** להאריך מאסר מותנה יותר מפעם אחת, למי שעובר או סיים טיפול למשתמשים בסמים, ובלבד שבית המשפט שוכנע שמתקיימים שלושת התנאים:

א. "**לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו...**"

ב. "...הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור"

ג. "אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי"

14. בעניינו של הנאשם אני קובעת כי התקיימו גם תנאי סעיף 56(ב) וגם תנאי סעיף 85 ל-**חוק העונשין**. הנאשם נרתם להליך טיפול אינטנסיבי, התמיד בו, נתרם ממנו והביע נכונות להמשיך בהליך טיפולי, בו החל הן במסגרת רש"א, הן במסגרת שירות המבחן והן במסגרת משתלבים. מתן אפשרות לנאשם להמשיך בהליך הטיפולי יכולה לקדם לא רק את האינטרס האישי שלו, אלא גם את האינטרסים של בני משפחתו ולמעשה גם את האינטרסים של החברה כולה. עמד על כך כב' הש' סולברג בסעיף 10 לפסק דינו ב-ע"פ 7353/18 **חדד נ' מדינת ישראל** (1.5.19) (ההדגשה לא במקור - זד"ל) -

"מצב דברים שבו עבריין נרתם כולו לשיקום, עושה כל שלא ידו כדי לחזור למוטב, ומצוי בעיצומה של חזרה לדרך הישר - עשוי להצדיק הקלה בעונשו, או למצער התאמתו, כך שהעונש שבו ישא לא יפגום במאמצי השיקום, ובתוצאותיהם המוכחות. בכך יקודם אינטרס הציבור, בשום של בני החברה שסטו מן הדרך לתפקוד חיובי ומיטיב. אכן, לא בכל המקרים יפה הבכורה להלימה ולהרתעה; לעתים ראוי לשיקולי השיקום לתפוס את הבכורה"

15. להתרשמות שירות המבחן, כיום הנאשם מבין את הקשר בין חוויות הילדות להתנהגותו כבוגר ואת הקשר בין הקושי להכיל את רגשותיו ולשתף בהם את סביבתו הקרובה ואת גורמי הטיפול לבין מעשיו. הנאשם למד להכיר ולקחת אחריות הן על אירוע האלימות והן על אירוע הסמים. מטעמים אלו, שירות המבחן בא בהמלצה שיקומית בכדי לא לגדוע תהליך השיקום, את קשריו החיוביים עם משפחתו ואת האופק התעסוקתי. צודקת המאשימה, כי המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד ואין חובה לקבלה - אולם המקרה שלפני הוא מקרה בו יש להעניק לה משקל משמעותי. על חשיבות המלצת שירות המבחן עמד כב' הש' דנציגר בסעיף 19 לפסק דינו ב-ע"פ 8706/15 **חמודה נ' מדינת ישראל** (6.7.16) -

"שירות המבחן הינו גורם סטטורי הממלא תפקיד חשוב ביותר ומייעץ לבית המשפט עצות שמשקלן רב... אף אם לא תמיד מתקבלת המלצת שירות המבחן, סבור אני שיש לתת לה משקל רב בנסיבות המקרה דן ולאפשר למערער להשלים את ההליך הטיפולי-שיקומי, דבר שיהיה בו כדי להועיל בראש ובראשונה למערער עצמו, אך גם לציבור כולו."

16. במצב דברים זה, בהינתן נסיבותיו של הנאשם שפורטו לעיל בהרחבה, בהינתן הירתמות הנאשם להליך הטיפולי מזה כשנתיים ונזקקותו להמשך הטיפול והשיקום, לא יהיה צודק להפעיל את המאסרים המותנים משום הסיכוי לשיקום הנאשם. על כל אלו יש להוסיף כי בהינתן נסיבות ביצוע העבירה באירוע הסמים, כמו גם נסיבותיו האישיות של הנאשם, הארכת המאסרים המותנים לא רק שלא תסכן את הציבור, אלא אף יש בה כדי להתיישב עם האינטרס הציבורי. לכך יש גם להוסיף כי בתסקירו מיום 30.4.24 שב שירות המבחן על התרשמותו מהשינוי החיובי שערך הנאשם, המאמץ, לקיחת האחריות, היוזמה בקשר הטיפולי, השינוי

המשמעותי שעבר במהלך כל תקופת הטיפול מבחינת הקשר עם רש"א, עם שירות המבחן ובקבוצת משתלבים, היציבות התעסוקתית והתנהלותו מול גורמי הטיפול - שינוי שיש בו להצביע על שינוי חשיבה, על הבנת הצורך בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול ועם קרוביו. להתרשמות שירות המבחן קיימת נזקקות טיפולית ורצון להמשיך בטיפול. משכך, **המליץ שירות המבחן על הארכת המאסרים המותנים, השתת של"צ וצו מבחן לשנה.**

17. אשר על כן, אין לי אלא להביא קביעת כב' השופטת פרוקצ'יה, בקבלה את הערעור ב-ע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.9.06), כי במסגרת שיקולי הענישה יש ליתן להישג השיקומי של המערער משקל נכבד (ההדגשות בכתב מוטה - במקור, ההדגשות בקו תחתון - לא במקור - זד"ל) -

"וזאת מכמה בחינות: ראשית, מבחינת האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ובטחונו, שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפייה כי לא יחזור לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתיישבת עם אינטרס חברתי רחב. שנית, מבחינת העבריין, השיקום המוצלח פותח בפניו אופקי-חיים חדשים, ולראשונה עולה תקוה כי יוכל לפנות לדרך חיים בונה, שבה יוכל להשתלב באורח חיים יציב וקונסטרוקטיבי. ושלישית, מבחינת שירותי השיקום והרווחה, חשוב לטעת את התודעה כי יש טעם ותוחלת בהשקעת משאבים חומריים ואנושיים בפעולות שיקום עבריינים, וכי מקום שפעולות אלה מניבות פרי, ישנה התחשבות בכך בתהליך הענישה וננקטים אמצעים המאפשרים ככל הניתן את הותרת תוצאות השיקום על כן, בלא העמדתן בסכנה... בעניינינו, גם אם חומרת העבירות בהן הורשע המערער ורקעו הפלילי המכביד הקודם היו מצדיקים במצב אחר עונש מחמיר ומאסר בפועל ארוך, הרי הישגי השיקום המיוחדים שהושגו כאן, וההשקעה הרבה - הן מצד המערער והן מצד מערכת הרווחה - שהביאה להישגים אלה, מצדיקים באיזון כולל מתן משקל נכבד לגורם זה. המסקנה הנובעת מכך היא כי אין מקום, בנסיבות ענין זה, להותיר את עונש המאסר בפועל על כנו, מחשש כי הוא עלול לדרדר את המערער להשפעות שליליות של גורמים עברייניים, ולשים לאל או לסכן את המאמצים הכבירים שהושקעו בשיקומו"

18. לכל אלו יש להוסיף כי חידוש שני התנאים לא יוביל לחריגה ממתחם העונש ההולם באירוע האלימות אלא רק באירוע הסמים, וגם בכך יש כדי להטות את הכף לעבר חידושם.

סוף דבר

19. הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 140 ו-140א ל-**חוק העונשין** - מצדיקים ענישה מחמירה, הכוללת כליאתו של הנאשם מאחורי סורג ובריה, כטענת ב"כ המאשימה. מנגד, שיקולי מיהות העושה, עליהם עמדה ב"כ הנאשם, מובילים למסקנה כי יש מקום להקלה בעניינו של הנאשם, בהינתן נסיבותיו האישיות, לרבות הודייתו כמפורט לעיל, הבנת חומרת מעשיו והפסול שבהם, החרטה, התחייבותו שלא לחזור על מעשיו וההליך הטיפולי שעבר במשך כשנתיים, במהלכם ניהל אורח חיים תקין ויצרני, תוך שמירה על רצף תעסוקתי שנים רבות וחי משפחה טובים, קרובים ומשמעותיים. משכך, מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום בהתאם לסעיף 140ד ל-**חוק העונשין**. בהינתן ההודיה, חלוף הזמן, נסיבות חייו המורכבות, השינוי

המשמעותי שעבר - מצאתי כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם שקבעתי באירוע האלימות, חרף עברו פלילי ותוך התחשבות גם בכך שמדובר בעבר ישן יחסית. כפי שקבע כב' הש' איתי ברסלר-גונן, בסעיף 15 לפסק דינו ב-עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 27326-12-21 **קיזר נ' מדינת ישראל** (9.3.22), אליו הצטרפו בהסכמה סגן הנשיאה כב' הש' אליהו ביתן וכב' הש' גד גדעון "**ההליך אינו נקמני, וכאמור יש לעודד אפשרויות חרטה במהלך מעשה עברייני**". הדברים אמנם נקבעו בהקשר אחר, אך לטעמי הם רלוונטיים גם לעניינינו.

20. אשר על כן, בהינתן השינוי המשמעותי שהנאשם עבר והמאמצים שעורך לקיים אורח חיים מטיב ויצרני והגם שלא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן - מצאתי כי יש להורות על הארכת המאסרים המותנים באירוע הסמים, למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם באירוע האלימות ולהשית על הנאשם עונש כולל, **ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **חידוש מאסר מותנה בן 18 חודשים**, שנגזר ביום 16.11.17 בת"פ 50892-06-17, למשך שנתיים מהיום, לבל יבצע כל עבירה על **פקודת הסמים** מסוג פשע.

ב. **חידוש מאסר מותנה בן 8 חודשים**, שנגזר ביום 16.11.17 בת"פ 50892-06-17, למשך שנתיים מהיום, לבל יבצע כל עבירה מסוג פשע.

ג. **קנס בסך 2,500 ₪, או 25 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.24 וכל 10 בחודש שלאחריו.

אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. **500 ₪ פיצוי למתלונן**, ע"ת/1 בכ"א בת"פ 14718-12-21.

הפיצוי ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 10.7.24 והשני עד ליום 10.8.24.

אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

ה. **2,500 ₪ התחייבות**, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה על **פקודת הסמים** וכל עבירת אלימות.

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל, על מנת לכפות אותו לעשות כן, במצטבר לכל עונש מאסר.

ו. **12 חודשי פסילה** מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה מהיום.

עמוד 18

מורה על הפעלת 12 חודשי פסילת רישיון, שהושתה על הנאשם ביום 16.11.17 בת"פ 50892-06-17, מחציתה בחופף ומחציתה במצטבר לפסילה הנ"ל.

סך הכל הושתו על הנאשם 18 חודשי פסילה בפועל, בניכוי התקופה בה היה הנאשם בפסילה עד תום ההליכים.

מובהר לנאשם כי עליו להפקיד רישיון הנהיגה או תצהיר על העדרו, היום, במזכירות בית המשפט.

לא יופקד הרישיון או תצהיר - יחשב הנאשם פסול מלנהוג, אך פסילתו לא תימנה ולכן לא תסתיים.

ז. 11 חודשי פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה על תנאי. התנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה על פקודת הסמים.

ח. 600 שעות שירות לתועלת הציבור (להלן: צו של"ץ). צו השל"ץ יבוצע בהתאם להודעת שירות המבחן שתוגש עד ליום 16.6.24. אם יהא צורך בשינוי מקום ההשמה - יבצע שירות המבחן את השינוי וידווח עליו לבית המשפט.

ט. פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום (להלן: צו מבחן).

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בצו המבחן או בצו השל"ץ, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

תשומת לב הנאשם כי ניתן לשלם את הקנס והפיצוי באחת הדרכים הבאות:

- י - בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.
- י - מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000.
- י - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

ניתן צו להשמדת הסמים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ד, 16 מאי 2024, במעמד הצדדים.